

Ur-azpiko Cadiz.

Kadizeko badiak Atlantikotik Mediterraneorantz arrain pelagikoen atzetik korrika dabiltzan izurdeak pasatzen ikusten ditu. Ehizan doazenean ere, datzan eta hegaka dabiltzala ematen du.

Afrikatik datoz haizeak eta mareak markatzen dieten koreografia perfektuak dantzatzuz; sinkronizatuta, dotore, ia segail. Txalo egiteko gogoia ematen dute... edo haiekin dantza egiten jartzeko gogoia ematen dute.

Ur azpian, beste dantzari batzuek dantza egiten dute.

Arrano itsastarrak hondarretik hurbil igeri egin ohi du. La ukituz pasatzen, bira bat ematen du, pixka bat igotzen da, jeitsi, ia lurreratzen da, berriz biratzen da eta berriro hasten da.

Arrain hauek grabitaterik gabe dabiltzala ematen du, edozein lekutan zintzilik mantendu daitezkeela ematen du. Aldi batzuetan planeatzen doazela dirudi eta beste batzuetan haren hegaldia adoretzen dute hagatsen mugimendu kementsuekin: arrano itsastarrak dira ; hau da, genero Myliobatis generoko arrainak dira, marrazoan familiarik hurbil geratzen dira.

Haren gorputzaren forma trapezoidalak kometak gogoratzea ez da kasualitatea, baizik eta eboluzioaren eta diseinu aeronautikoaren konbergentzia morfologiko bat da.

Baina Cádizen erakunde itsastar guztiak ez daude mugimenduan. Briozooak, errenazimenduan eztarrian jartzen ziren tela ondulatu eta trinkoen aspektuarekin, animalien-erreinuan espezie gehien dituzten taldeetako bat osatzen dute.

Gorgonia Eunicellak ez dirudi animalia bat denik, eta ez da, gutxienez ez da animalia bakar bat, baizik eta kolonia bat.

Ez da itsas korronteak jasan eta aprobetxa dezakeen erakunde bakarra.

Bizidun askok lortu dute beraien morfologia moldatua egotea, kanpoco egiturari esker urak barreiatzen dituen partikulak eta organismoak harrapatzeko, eta beraien ondakinak oxigeno freskoarekin trukatzeko.

Hemen polipoak agertzen dira izkina guztietatik.

Kadiseko itsasoan Veretillum korallen kolonien ohiz kanpoko ugaritasun bat dago ; eta maiz lima triku gehiegi ere ageri dira.

Polipoen zutabea haragitsua da eta malgua, aldi berean puztua eta sendoa da, haren basetik tentetua, puntan kurbatzen da, itsas korronteen esku, trikua haizeztatuko balu bezala.

Polipoen kolonien dibertsitatea oso handia da, eta guztiak komunean dutena da ohiz kanpoko animaliak direla, haren morfologian eta haren fisiologian.

Dendrophylliaren, elurraren kolore zuriarekin, txangozaleak agurtzen dituzten atzamarrak bezala agitatzen dira.

Korronteak eragiten dituzte, honek elikagaia hurreratzea eragiten du eta arnasketan sortu duten karbono dioxidoa oxigenoarekin trukatzeko laguntzen die.

Hexakoraletan, garroak zirkuluan jartzen dituzte ahoaren inguruan, hauetariko bakoitzak barrunbe gastrikoa banantzen duten kamera bakoitzari dagokio.

Baina korallen morfologia eta estrategien barietateak bikainak dira.

Txango bat Kadizeko itsasoetatik eboluzioak eragin dituen irtenbideen erakusgarri da, koraletako polipoetatik itsasoan saltoka dabiltzan izurdeetara arte.